

Nr 394.

Av herr **Lundbom**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om bekämpande av smittsamma sjukdomar hos bin.

Med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 21 till årets riksdag angående smittsamma sjukdomar hos bin får undertecknad anföra följande:

Beträffande § 6 i ovannämnda proposition kan det icke anses ändamålsenligt att överlåta åt biägaren att avgöra sin kompetens för vidtagande av där nämnda åtgärd, utan bedömningen därav bör överlåtas på tillsyningsman. I praktiken förhåller det sig så, att de flesta, som hålla sig med bin, också anse sig kompetenta att sköta dem. Erfarenheten har dock visat under den tid nuvarande fakultativa förordning varit i tillämpning, att de flesta biägare saknat insikt att vidtaga åtgärd för sjukdomarnas botande. I många fall har detta i stället medfört, att sjukdom spritts till i trakten närstående bisamhällen och detta på grund av biägarrens bristande insikter. Spridningen sker på så sätt, att under vidtagandet av den ålagda åtgärden bin från i trakten befintliga bisamhällen infunnit sig och rövat med sig smittförande foder. Därför ha vid flera tillfällen betydligt fler bisamhällen blivit smittade av sjukdom än som genom åtgärds vidtagande avsågos bli botade.

Beträffande departementschefens yttrande till statsrådsprotokollet må här framhållas, att som förhållandet nu är torde så gott som samtliga län i landet vara smittade av bisjukdomar, och under sådana förhållanden skulle enligt nämnda yttrande praktiskt taget förflyttning av sjuka bisamhällen utan hinder kunna ske hur långt som helst inom landet och utan att därtill tillsyningsmännen behöva lämna sitt tillstånd. Under sådana förhållanden kunna till en ort, där endast något enstaka sjukdomsfall inträffat och måhända stora bigårdar finnas som äro friska, införas sjuka bisamhällen och smittförande bireddskap.

Med stöd av ovanstående motiveringar får undertecknad härmed föreslå,

att § 6 i den föreslagna förordningen får ändrad lydelse beträffande sista meningen, som följer:

»Anser tillsyningsman att biägaren ej äger nödiga insikter att själv utföra densamma, må tillsyningsman eller den han i sitt ställe förordnar verkställa åtgärden.»

§ 8:s andra mening ändras till:

»Inom sådant område må ej heller utan vederbörande tillsyningsmans medgivande från fastighet flyttas levande bin, bibostäder, oförädlat vax eller biodlingsredskap.»

§ 5 tredje styckets första mening får nedanstående lydelse:

»Föreskrift om bisamhälles förintande må icke av tillsyningsman meddelas utan att medgivande därtill för tillsyningsmansdistrikt gives av statens växtskyddsanstalt under viss angiven tid, dock icke längre än ett år i sänder.»

Stockholm den 29 januari 1946.

Erik Lundbom.